

شاهکار بزدگ اسلام

و الحج تقویة للدين

شادوند حج را پیغام تقویت
اسلام قرار داده علی علیه السلام

بدون از دیدنی کن آنچه از ترین عوامل پیشرفت اسلام در جهان «هر اسم بشکوه و
تکاند دهد» عبارات دسته «جمیعی» این آئین است.

درست است که عبادات و پیغام بزرگ آن خدا، رمزی برادر عروج والکلیزی ای برای مقایه
دل و سان بروزیله ملکی برای توجه بجهان، اور امیریت میباشد،
ولی نکته هم اینجاست که عبادات اسلامی مانند میادیهای و رهmaniaها «السانها بکلی
منتهی و خلاص از خلق خدا، نمایند که بلطفه این آیه کما جاذبه کشمکش مخصوص شود اند این در درد
بردگ فریبک میانه ای به ندهای اورا با منطق خدا نیز برادر شکفت امکنتر میباشد
و این از جحابه شود همان اسلامی است.

نمازیانی که اسلامیان در مساجد خود را شنیدند با «جماعت» میخواستند آن بالآخر
نیاز نداشند، و «همه» که در اجتماع متراکم شدند تقریباً انجام سیاست نهاده روشن اذ این
حقیقت است.
ولی در عبادات اسلامی هر چیز کدام بکاند همان را بشکوه و احسان ایگر تر از «هر اسم
حج و حجت» داشت و اگر آنرا شاهکار بزدگ اسلام نهاده باشد بجهان بروند و اغراق نگفتمان.

احساس که بدلاً «سلمان و شیخ ضمیر اذون کشیدن این حج است بعد با همچنانی
ربایی غایل پیغام نیست قضاها با پدرفت و مشاهده گرد!

قابل اوجه ایشت که این عبادات آن داشته باشد و خود انسان را تسریح و فارستگی
«طلق» و حذف کامل تغیرات و بند ویرانی ای زندگ مادی پیش بینه و راحادی مخصوص
خود را بپرداز ایند از دیدنک سان او خدا غایب و بوسوده باورهای جانانکه کوئی جز خدا ای این
برخیها نمیتوانند.

اما بازیحال «چنیکه» عامل است این بند و ماده برای این سعادت پختیت بزندگی اجتماع
و سیاست و اقتصادی مخصوصیت دارد، یعنی تحریر و وارشکنی مطلق را اجتماع و سیاست و زندگی

آنچنان هم آینه است که قوق آن معمور نیست.

هنوز لزود است که جهان باعثیت حج و ارزش اجتماعی و سیاسی آن به برد و بدان
اجتماعی که هنچه از از بات همیرون نفر است، اجتماعی که ثابتند واقعی مثبتی مختار
اسلامی و بدبیان یکه امکنیت همیوری با یکدیگر متأویتیست شکل دیدند و به آماری میتواند از
خود بیادگار بگذرد و حجه مشکلات را میتواند حل کند ۱۹

* * *

موضعی یکی که این روحیه ایش است که در طول تاریخ اسلام بر اسم حج و موسیچه
بساری از تحولات اسلامی بوده است، تا این لزدیکه «جهان باعثیت حج و ارزشی مدرس که شایسته
نگرانیهای اسلام جهان بوده اند توان اتفاق آنها با یکدیگر در یک سیوط کمال آزاده و
ارسنا، مثلاً بسیاری از حوادث تاریخی گشایست، اثیوبیاری از جمیش های آزادی بخشی
و مدرج سیاری از تحولات اقتصادی و اجتماعی، آن روز که اسلامیان بیزار بودند، در
ایام حج درینه میگردند.

خصوصاً در اینی که دشکان خلافاً نفس هارا درسته ها جلس کرده و خفغان عجیب گلوی
اسلامیان را بیشتر بدریگاهی بود که آنها بسوی یک حج و خفغان عجیب گلوی
مسلمانانه در تقاریر رسیده امام حج بودند.

ازظر «فرهنگ» «حج کمال» بیان مذکوری بتوسعه فرهنگ اسلامی میباشد، ذیراً
اسلامیان گروهی ای مختلف اسلامیان در امام حج و حج قرست پیدا کنند که از اتفاق یکدیگر و از
تحلیلات اسلام باشند گردد و در حقیقت میتوان از حج بتوان یک «همادله و سیوط فرهنگ
اسلامی» استفاده کرد.

سلماً اگر اختلط این چه گروهیان مختلف اسلامی همچنان در ایام حج صورت شون -
گرفت کشورهای و سیوط اسلامی این که گفت زمان از قدر یا مام غسله عقیده ای میگیرند که عمال
پسورد و مسنهای کاملاً مجزا از ایکی، بگر - هر کدام اتفاقاً و آن مخصوص دیده است.

و این ترتیب هر ایام حج علاوه بر ایام تبریز و سیاسی و اقتصادی، ناچیر حاضر در تقریب
مذاهب اسلامی و فتاوی و اذکار میشانند یکدیگر را تقدیم میکنند.

* * *

متأسف اسلامیان امر و سیار کم از این کنک «علمیه جهان استفاده نکنند، و این هر ایام
بزرگ که همچوین یا شطوفه ای ایجاد نمایند و میتوانند میتوانند اسلامیان را آیاری کنند
بدون استفاده بددیگر این امورش ببرند.

جه خوب است اسلامیان بدارشوند و چندمراه پیش از ایام حج و نامعما و سیوطی تریب
داده و مدت ۴۰ روز با یکدیگر که همکنین بدورهم مستند حلالات گرفتگون ببرند داشتمدن
مختلف اسلامیان تشكیل «ادمه مشکلات عمومی و خصوصی» مسلمانان را مورد بر دست
کامل قرار دهند و اینین بیروی اعلیم بر احوال آن استفاده نمایند... باصفید آبروز!